

6. Esztendő első vasárnapja.A GYÜMÖLCSÖT KERESŐ ISTEN.

Lukács 13,6 - 9

Lukács 13,1 - 9

Isten kegyelméből az újesztendő első istentiszteletén lehetünk. Legyünk ezért hálásak a mi Istenünknek. Hálánkat pedig abban mutassuk meg, hogy nyitott, engedelmességre kész szívvel fogadjuk a nekünk küldött ígét. Benne az Anyaszentegyház Ura arra tanít mindnyájunkat, ne bizakodjunk el, ha nem sírásra és nem szenvedésre ébredtünk. A szenvedők nem rosszabbak azoknál, akik nem szenvednek./1-3/ De ne tegyen bennünket elbizakodottá az sem, hogy míg mások kimultak e világból, történetesen éppen baleset által haltak meg hirtelen; addig mi baj nélkül, jó egészségben értük meg az újesztendőt. Akikre "részakad a torony", azaz akik meghalnak üzemi-, vagy közlekedési baleset által, nem rosszabbak azoknál, akik megmaradtak. Mások tragikus sorsa és elmulása minket megtérésre kell, hogy indítson, hogy el ne vesszünk./4-5/ Egyszóval: az újesztendőt nem elbizakodottságra, hanem felelősségre, kegyelemből való gyümölcsstermésre adta Isten.

Gyümölcsöt keres és nem talál.

Gondolom, senkinek nem kell magyaráznom, hogy ebben a példázatban a szőlőbe ültetett fügefa Isten újszövetségi egyháza. Ezen az "egyházfügefán" keresi a gyümölcsöt Isten. Gyümölcsöt, és nem levelet és nem virágot. Valamit esztendő első vasárnapján újra kell mondanom, igen hangsúlyozottan. Azt, hogy a templombajárás, a bibliaolvasás, az éneklés és az imádság drága és szükséges dolgok kegyességünk gyakorlásához, de nem ezek azok a gyümölcsök, amelyeket Isten keres. Mindezt azért szükséges hangsúlyozni, mert sok kedves atyánkfia van, aki úgy gondolja: ha elmegyek templomba, ha olvasom Bibliámat, ha imádkozom, akkor már az én keresztyén életemmel nem lehet baj. De lehet! E-